— Այո՛. նոքա էլ պէտք է ձեռք բերենք:

— Ինչպէ՞ս, ո՞ւր են:

— Արճէշ են երկուքն էլ: Բայց այդ հոգ մի՛ ընել, միայն դու պէտք է մեզի ընկերանաս, եւ այդ բանին համար քեզ ուզեցի:

— Ես պատրաստ եմ, ուր որ գնաս, քեզ հետ գնալու:

— Բայց պէտք է քիչ մը զգեստներդ նայինք:

Եւ այս ըսելով Յովնան՝ բացաւ դարան մը, որ պատին թանձրութեան մէջ շինուած էր եւ դուրս քաշեց կաշի մաքուր պարկ մը, ուր մէկ քանի իշխան զարդարելու չափ մաքուր զգեստներ կային:

— Ահա, անխիղճ կրնաս գործածել ասոնք, Բռնաշենի աւարեն են. զատէ՛, ջոկէ, յարմար եկածն ընտրէ եւ հագիր:

Երբ այս գործողութիւնն էլ կատարուեցաւ.

— Դու այս գիշեր հանգիստ քուն եղիր, միայն վաղն առաւօտ կանուխ կ'ելնենք ճամփայ, հոգ մ'ընէր, քեզ համար պատուական եւ զարդարուն ձի էլ ունիմ,— ըսաւ Յովնան:

— Ձիու պէտք չի կայ, եղբայր. ամէն տեսակի կրնամ յարմարիլ:

— Բայց դու պէտք է մեր իշխանը լինիս եւ Մուշեղ Վահեւունի անուանիս, մենք էլ պէտք է մեր խութեցի զգեստները թողունք եւ իշխանի թիկնապահի կերպարանք առնունք: Ես երթամ աղոց զգեստները կարգի դնեմ, պատրաստեմ, բարեկենդանի շաբաթ է, տղաքը մեղք են, պէտք չէ, որ այդչափ յոգնին եւ ծոմ պահեն: Պէտք է նաեւ ընտրեմ որոնք մեզի հետ պիտի գան, որոնք այստեղ կալանաւորը պիտի պահպանեն:

— Բայց աւելի լաւ եւ ապահով չէ՞ Սասուն ղրկել այդ անզգամը: